

Această lucrare poate fi vizualizată și online

www.rsonline.ro

Revista Română de Contabilitate și Monografii Contabile

Nr. 111, ianuarie 2025

SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

Tratamentul contabil și fiscal al concesiunilor. Studii de caz

MONOGRAFIE CONTABILĂ

Venituri din activități independente

CAZURI PRACTICE

Vânzare autoturism către o persoană fizică din UE.
Regim TVA. Cod UIT

Distribuire dividende interimare. Profit distribuibil

Dividende lăsate la dispoziția societății sub formă
de împrumuturi

www.rs.ro

Revista Română de CONTABILITATE ȘI MONOGRAFII CONTABILE®

Consiliul științific: consultant fiscal Adrian Bența, expert contabil Anca Ivanov, expert contabil Otilia-Mihaela Roman, consultant fiscal Ionuț Jinga, expert contabil Marilena Gughea, expert contabil Irina Coma, consultant fiscal Mariana Toma, consultant fiscal Domnica Vasiliu, expert contabil Violeta Spiridon, economist Olga Crevelescu, consultant fiscal Dani Cucu

CUPRINS – IANUARIE 2025

✓ SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

- **Tratamentul contabil și fiscal al concesiunilor. Studii de caz** 3
consultant fiscal, Ionuț JINGA

✓ MONOGRAFIE CONTABILĂ

- **Venituri din activități independente** 15
expert contabil, Gabi POPESCU

✓ CAZURI PRACTICE

- **Contract de împrumut persoane afiliate. Aspecte fiscale** 20
- **Neplătitor de TVA. Achiziții intracomunitare de bunuri** 23
- **Dividende distribuite în anul 2024, plătite în anul 2025. Impozit pe dividende. CASS** 26
- **Comerț cu deșeuri feroase. Tratament contabil și fiscal** 28
- **Vânzare autoturism către o persoană fizică din UE. Regim TVA. Cod UIT** 30
- **Litigii cu clienții. Tratament fiscal** 32
- **Contribuabil mic. Prima declarație SAF-T** 36
- **Distribuire dividende interimare. Profit distribuibil** 37
- **Dividende lăsate la dispoziția societății sub formă de împrumuturi** 38
- **Factura emisă și bonul fiscal** 39

Așteptăm sugestiile dvs. pe adresa revistadecontabilitate@rs.ro

Publicație lunară editată de:

RENTROP & STRATON – www.rs.ro

ISSN: 2457-9688

e-mail: comenzi@rs.ro; www.revistadecontabilitate.contabilul.ro.

Director Divizie Editorială: David Trușcă

Redactor-șef: Georgiana Stoica

Tehnoredactare: Daniela Segărceanu

Corectură: Anca Totoescu

RENTROP & STRATON
Informații Specializate

este recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Tel.: 021.317.25.87

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Daniela Militaru

Director Creație-Producție: Cristina Straton

Director Financiar: Antoaneta Paraschiv

Tratamentul contabil și fiscal al concesiunilor. Studii de caz

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

În categoria imobilizărilor necorporale, concesiunile sunt reflectate distinct și reprezintă o convenție juridică încheiată între stat și o persoană privată (fizică sau juridică), prin care aceasta din urmă dobândește dreptul de a exploata pentru o perioadă determinată anumite servicii publice sau anumite bunuri ale statului, în schimbul unei plăți numite redevență.

Vă reamintesc celelalte categorii de imobilizări necorporale, așa cum sunt prezentate în Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014:

- cheltuielile de constituire;
- cheltuielile de dezvoltare;
- concesiunile, brevetele, licențele, mărcile comerciale, drepturile și activele similare, cu excepția celor create intern de entitate;
- active necorporale de explorare și evaluare a resurselor minerale;
- fondul comercial pozitiv;
- alte imobilizări necorporale;
- avansurile acordate furnizorilor de imobilizări necorporale.

Conform Codului civil, asupra bunurilor imobile există următoarele drepturi reale:

1. dreptul de proprietate;
2. dreptul de suprafață;
3. dreptul de uzufruct;
4. dreptul de uz;
5. dreptul de abitație;
6. dreptul de servitute;
7. dreptul de administrare;
8. dreptul de concesiune;
9. dreptul de folosință;
10. drepturile reale de garanție;
11. alte drepturi căror legea le recunoaște acest caracter.

Cu privire la dreptul de concesiune, potrivit art. 871 alin. (1) din Codul civil, concesionarul are dreptul și, în același timp, obligația de exploatare a bunului, în schimbul unei redevențe și pentru o durată determinată, cu respectarea con-

dițiilor prevăzute de lege și ale contractului de concesiune. Concesionarul poate efectua orice acte materiale sau juridice necesare pentru a asigura exploatarea bunului. Cu toate acestea, sub sancțiunea nulității absolute, concesionarul nu poate înstrăina și nici greva bunul dat în concesiune sau, după caz, bunurile destinate ori rezultate din realizarea concesiunii și care trebuie, potrivit legii sau actului constitutiv, să fie predate concedentului la încetarea, din orice motive, a concesiunii (art. 872 din Codul civil). Fructele, precum și, în limitele prevăzute de lege și în actul de constituire, produsele bunului concesionat revin concesionarului.

În toate cazurile, exercitarea dreptului de concesiune este supusă controlului din partea concedentului, în condițiile legii și ale contractului de concesiune.

Principalele reguli privind concesiunea și vânzarea bunurilor aparținând domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale

Potrivit Codului administrativ, consiliile locale și consiliile județene hotărăsc ca bunurile ce aparțin domeniului public sau privat, local sau județean, după caz, să fie:

- a) date în administrarea instituțiilor publice și regiilor autonome din subordinea unității administrativ-teritoriale care le are în proprietate;
- b) concesionate;
- c) închiriate;
- d) date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică;
- e) valorificate prin alte modalități prevăzute de lege.

Art. 307 alin. (5) din Codul administrativ prevede faptul că, la inițierea procedurilor de stabilire a modului de calcul al redevenței, se vor avea în vedere următoarele criterii:

- a) proporționalitatea redevenței cu beneficiile obținute din exploatarea bunului de către concesionar;
- b) valoarea de piață a bunului care face obiectul concesiunii;
- c) corelarea redevenței cu durata concesiunii.

Conform art. 363 din Codul administrativ – Reguli speciale privind procedura de vânzare a bunurilor din domeniul privat:

„(1) Vânzarea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale se face prin licitație publică, organizată în condițiile prevăzute la art. 334-346, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 311, cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel.

(4) Vânzarea prin licitație publică a bunurilor imobile aparținând unităților administrativ-teritoriale se aprobă prin hotărâre a consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului București, respectiv a consiliului local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz.

(5) Garanția se stabilește între 3% și 10% din prețul contractului de vânzare, fără TVA.

(6) Cu excepția cazurilor în care prin lege se prevede altfel, prețul minim de vânzare, aprobat prin hotărâre a Guvernului sau prin hotărâre a autorităților deliberative de la nivelul administrației publice locale, după caz, va fi valoarea cea mai mare dintre prețul de piață determinat prin raport de evaluare întocmit de evaluatori persoane fizice sau juridice, autorizați, în condițiile legii, și selectați cu respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice, și valoarea de inventar a imobilului.

(7) Răspunderea juridică privind corectitudinea stabilirii prețului prevăzut în raportul de evaluare revine exclusiv evaluatorului care a întocmit respectivul raport de evaluare.

(8) Predarea-primirea bunului se face prin proces-verbal în termen de maximum 30 de zile de la data încasării prețului.”

Consiliul local hotărăște potrivit art. 129 din Codul administrativ:

- darea în administrare, concesiunea, închirierea sau darea în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii;
- vânzarea, darea în administrare, concesiunea, darea în folosință gratuită sau închirierea bunurilor proprietate privată a comunei, orașului sau municipiului, după caz, în condițiile legii.

Dreptul de concesiune se înscrie în Cartea funciară (art. 305 din Codul administrativ).

Conform art. 315 coroborat cu art. 362 alin. (3) din Codul administrativ, în măsura în care se constată că exploatarea bunului ce face obiectul concesiunii implică în mod necesar și executarea unor lucrări și/sau prestarea unor servicii, concesiionarul bunului are obligația de a încheia contracte pe care, în funcție de scopul urmărit și de activitățile desfășurate, să le califice conform legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

Tratamentul contabil al operațiunii de concesiune

Cadrul legal: art. 176 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014

(1) Concesiunile, brevetele, licențele, mărcile comerciale, drepturile și activele similare reprezentând aport, achiziționate sau dobândite pe alte căi, se înregistrează în conturile de imobilizări necorporale la costul de achiziție sau valoarea de aport, după caz. În această situație, valoarea de aport se asimilează valorii juste.

(2) Concesiunile primite se reflectă ca imobilizări necorporale atunci când contractul de concesiune stabilește o durată și o valoare determinate pentru concesiune. Amortizarea valorii concesiunii urmează a fi înregistrată pe durata de folosire a acesteia, stabilită potrivit contractului. În cazul în care contractul prevede plata periodică a unei redevențe/chirii și nu o valoare amortizabilă, în contabilitatea entității care primește concesiunea, se reflectă cheltuiala reprezentând redevența/chiria, fără recunoașterea unei imobilizări necorporale.

Conform art. 355 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014:

(1) Bunurile proprietate publică primite în administrare, concesiune sau cu chirie, precum și bunurile din domeniul privat al statului care nu îndeplinesc condițiile de recunoaștere ca active se reflectă în conturi în afacerea bilanțului (contul 8038 „Bunuri primite în administrare, concesiune, cu chirie și alte bunuri similare”).

(2) La sfârșitul duratei contractului de administrare, concesiune sau închiriere, bunurile se restituie proprietarului. La restituirea acestor bunuri se creditează contul 8038 „Bunuri primite în administrare, concesiune, cu chirie și alte bunuri similare”.

Contul 205 „Concesiuni, brevete, licențe, mărci comerciale, drepturi și active similare”

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența concesiunilor recunoscute ca imobilizări necorporale, a brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale, precum și a altor drepturi și active similare aportate, achiziționate sau dobândite pe alte căi.

Contul 205 „Concesiuni, brevete, licențe, mărci comerciale, drepturi și active similare” este un cont de activ.

În debitul contului 205 „Concesiuni, brevete, licențe, mărci comerciale, drepturi și active similare” se înregistrează:

- brevetele, licențele, mărcile comerciale și alte valori similare achiziționate, reprezentând aport în natură, primite ca subvenții guvernamentale sau cu titlu gratuit, precum și cele constatate plus la inventar (404, 456, 475);
- brevetele, licențele, mărcile comerciale și alte valori similare achiziționate de la entități afiliate sau de la entități asociate și entități controlate în comun (451, 453);
- valoarea concesiunilor primite (167);
- imobilizările de natura cheltuielilor de dezvoltare aferente brevetelor sau licențelor (203).

Venituri din activități independente

expert contabil
Gabi POPESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Veniturile din activități independente cuprind veniturile din activități de producție, comerț, prestări de servicii și veniturile din profesii liberale, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

Veniturile obținute din activități independente desfășurate în România se consideră ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite din România sau din străinătate.

Impozitul pe venitul din activități independente

Cota de impozitare a veniturii nete din activități independente este de 10%.

Determinarea veniturii nete anuale

Pe baza datelor din contabilitatea în sistem real

Ca regulă generală, venitul net anual din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării de venituri.

Contribuabilii care determină venitul anual în sistem real au obligația să completeze Registrul de evidență fiscală, în vederea stabilirii veniturii nete anuale.

Contabilitatea în partidă simplă se ține potrivit prevederilor Ordinului ministrului finanțelor nr. 170/2015.

La determinarea veniturii nete anuale impozabile se stabilește:

- a) venitul net anual recalculat/pierdere netă recalculată pe fiecare sursă, prin deducerea din venitul net anual determinat în sistem real a pierderilor fiscale reportate;
- b) venitul net anual impozabil, care se determină prin însumarea tuturor veniturilor nete anuale recalculat, din care se deduc contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate, cu excepția diferenței de contribuție de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 174 alin. (6).

Contribuția de asigurări sociale deductibilă se stabilește proporțional cu ponderea veniturii nete anuale determinate în sistem real în total venituri cumulate potrivit prevederilor art. 148 alin. (3), aplicată asupra contribuției de asigurări sociale calculate potrivit art. 151 alin. (1).

Contribuția de asigurări sociale de sănătate deductibilă se stabilește proporțional cu ponderea venitului net anual determinat în sistem real în total venituri cumulate potrivit prevederilor art. 170 alin. (1), aplicată asupra contribuției de asigurări sociale de sănătate calculate potrivit art. 174 alin. (1).

Reportarea pierderilor

Pierderea fiscală anuală înregistrată pe fiecare sursă din activități independente, determinată în sistem real, se reportează și se compensează de către contribuabil în limita a 70% din veniturile nete anuale obținute din aceeași sursă de venit în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

- a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;
- b) dreptul la report este personal și netransmisibil;
- c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei de 5 ani, reprezintă pierdere definitivă.

Pe baza normelor de venit

Persoanele care realizează venituri din activități independente, altele decât venituri din profesii liberale, determină venitul net anual pe baza normelor de venit.

Nomenclatorul activităților pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor.

Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit au obligația să completeze numai partea referitoare la venituri din Registrul de evidență fiscală și nu au obligații privind evidența contabilă.

Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual se stabilește pe baza normelor de venit au obligația stabilirii impozitului anual datorat pe baza Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit ajustate, după caz.

Plata impozitului anual se efectuează la bugetul de stat, până la termenul legal de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.

În cazul în care o persoană desfășoară o activitate care generează venituri din activități independente, pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se reduce proporțional, astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

Dacă se desfășoară două sau mai multe activități care generează venituri din activități independente, pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, venitul net din aceste activități se stabilește prin însumarea nivelului normelor de venit corespunzătoare fiecărei activități.

Dacă se desfășoară o activitate pentru care venitul net se determină în sistem real și o altă activitate independentă, venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Trecerea de la calculul venitului net pe baza normelor de venit la calculul pe baza datelor din contabilitate

Ca urmare a depășirii plafonului de venituri

Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care în anul fiscal anterior au înre-

gistrat un venit brut anual mai mare decât echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro, începând cu anul fiscal următor, au obligația determinării venitului net anual în sistem real.

Cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al sumei de 25.000 euro este cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României la sfârșitul anului fiscal.

Pentru anul 2024, cursul mediu anual comunicat de BNR este de 4,9746 lei/euro.

Valoarea veniturilor plafon aferente anului 2024 este de 25.000 euro x 4,9746 lei/euro = 124.365 lei.

Această categorie de contribuabili are obligația să completeze corespunzător și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

Prin opțiune

Persoanele fizice care obțin venituri din activități independente, impuse pe bază de norme de venit, au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real.

Opțiunea de a determina venitul net în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, este obligatorie pentru o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită revenirea la sistemul anterior, prin completarea corespunzătoare a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 25 mai inclusiv a anului următor expirării perioadei de 2 ani.

Contribuția de asigurări sociale

Persoanele fizice care, în anul fiscal pentru care se depune Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, au realizat venituri din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, a căror valoare anuală cumulată este cel puțin egală cu 12 salarii minime brute pe țară, datorează contribuția de asigurări sociale.

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale este:

- a) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;
- b) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 12 salarii minime brute pe țară sau de cel puțin 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor nete și/sau a normelor anuale de venit din activități independente.

Persoanele fizice care nu se încadrează în plafonul de cel puțin 12 salarii minime pe țară pot opta pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul de realizare a venitului la un venit ales, la nivelul unui venit egal cu 12 salarii minime brute pe economie.

Nu au obligația contribuției la CAS pentru veniturile din activități independente

- persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale,
- persoanele care au calitatea de pensionari.

Cota aplicabilă este de 25%

Termenul de plată este 25 mai inclusiv al anului următor celui pentru care se stabilește contribuția datorată.

Contract de împrumut persoane afiliate.

Aspecte fiscale

ÎNTREBARE:

Societatea afiliată va iniția un proiect de investiții apelând la finanțare bancară pe termen lung. Soluția de finanțare va acoperi un procent din valoarea proiectului, urmând ca societatea să asigure cofinanțarea și TVA aferentă din contribuția proprie. Pentru a susține cofinanțarea, societatea va apela la surse împrumutate din cadrul Grupului (nu există grup fiscal). În acest sens/context apare relația de împrumut, contract de împrumut. Societatea care împrumută nu va genera venituri decât după un an, cel mai sigur din trimestrul 4 al anului 2026.

Care sunt implicațiile prin prisma prețurilor de transfer? Dar din perspectiva autorităților fiscale?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Bază legală:

Potrivit art. 2.158 alin. (2) din Codul civil:

„Atunci când o persoană acordă un împrumut fără a o face cu titlu profesional, nu îi sunt aplicabile dispozițiile legale privind instituțiile de credit și instituțiile financiare nebankare.”

Activitățile de creditare desfășurate cu titlu profesional sunt definite la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, astfel:

„La încadrarea activităților de creditare în categoria celor desfășurate cu titlu profesional, Banca Națională a României va avea în vedere aspecte precum: desfășurarea acestora ca activități economice de sine stătătoare, orientate spre obținerea de venituri cu caracter regulat; existența unor structuri interne specializate în domeniul creditării care gestionează și analizează aceste activități în mod distinct, pe baza unor reguli prestabilite și cu luarea în considerare a activităților de creditare la proiectarea bugetului societății ori la efectuarea de previziuni referitoare la activitatea de ansamblu a societății.”

Având în vedere faptul că această societate (societatea care se împrumută) are nevoie de fonduri suplimentare pentru a-și finanța investiția necesară activității și faptul că societatea care oferă împrumutul nu desfășoară o activitate de sine stătătoare în scopul de a obține venituri cu caracter regulat, operațiunea de creditare nu poate fi caracterizată ca fiind o activitate efectuată cu titlu profesional, fiind astfel permisă.

Neplătitor de TVA.

Achiziții intracomunitare de bunuri

ÎNTREBARE:

O societate neplătitoare de TVA are din 2018 cod intracomunitar de TVA prin opțiune pentru servicii Facebook care nu s-au mai concretizat. A făcut în decembrie 2024 o singură achiziție de bunuri din Olanda, în valoare de 740 euro.

1. Trebuie să plătim TVA în România prin D301 pentru orice achiziție intracomunitară de bunuri, chiar dacă nu depășim plafonul de 34.000 lei, având în vedere că avem deja cod intracomunitar?
2. Contează codul de TVA al firmei din România (cel de neplătitor sau cel pentru AIC) scris pe factura emisă de furnizorul din Olanda la plata TVA?
3. Trebuie anulat codul special de TVA și doar la depășirea plafonului să îl solicităm din nou?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

1.

La art. 268 alin. (4) din Codul fiscal, se precizează că:

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) *sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;*
- b) *valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.*

La pct. 3 alin. (5) din Mormele metodologice (NM), se arată că echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5. Prin urmare, plafonul este de **34.000 lei**.

Așadar, în situația în care achiziția intracomunitară de bunuri nu depășește valoarea de 10.000 euro (34.000 lei), societatea nu are obligația plății TVA, declarării și depunerii D301, respectiv D390.

2.

La art. 318 alin. (4) din Codul fiscal, se precizează că:

(4) Persoanele înregistrate:

- a) *conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;*

Dividende distribuite în anul 2024, plătite în anul 2025. Impozit pe dividende. CASS

ÎNTREBARE:

Societatea a distribuit în luna decembrie 2024 dividende în sumă netă de 350.000 lei către asociatul unic, însă nu reușește să le achite integral în luna decembrie 2024, ci achită doar 50.000 lei. Societatea calculează și achită, până la data de 25.01.2025, impozitul pe dividende în cuantum de 8% din suma brută, respectiv din 380.434,78 lei.

- 1..Diferența de 300.000 lei net, pentru care s-a calculat și achitat impozitul de 8%, poate fi virată asociatului oricând pe parcursul anului 2025 sau, având în vedere că de la 01.01.2025 impozitul pe dividende crește la 10%, trebuie recalculat impozitul?
2. Dacă asociatul încasează în ianuarie 2025 diferența de 300.000 lei dividende, este obligat la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS) prin declarația unică aferentă anului 2025, chiar dacă dividendele sunt calculate din rezultatul anului 2023?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

1.

Cota de impozitare de 10% se aplică veniturilor din dividende distribuite după data de 1 ianuarie 2025, având în vedere următoarele dispoziții legale aprobate prin O.U.G. nr. 156/2024:

Art. LXIV

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La art. 43 alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul pe dividende se stabilește prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit unei persoane juridice române. Impozitul pe dividende se declară și se plătește la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul.”

(...)

9. La art. 97 alin. (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare definite de legislația în materie la organisme de plasament colectiv, se impozitează cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor/sumelor reprezentând câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare de către acționari/asociați/investitori. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor/câștigurilor obținute ca urmare a deținerii de titluri de participare, distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor/asociaților/investitorilor până la sfârșitul anului în care s-a aprobat distribuirea acestora, impozitul pe dividende/câștig se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor distribuirii. Impozitul datorat se virează integral la bugetul de stat.”

Art. LXV

(1) Prevederile art. LXIV intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

Contribuabil mic. Prima declarație SAF-T

ÎNTREBARE:

Contribuabilii mici, pentru care obligativitatea de depunere a Declarației 406 începe din ianuarie 2025, depun această declarație cu datele aferente lunii decembrie 2024, în cazul în care perioada fiscală este luna, și cu datele aferente trimestrului IV 2024, în cazul în care perioada fiscală este trimestrul.

Perioada de grație de 6 luni înseamnă că putem depune declarația aferentă lunii decembrie 2024 până la finalul lunii iunie 2025 sau prima lună de raportare poate fi iunie 2025? De asemenea, declarația privind activele poate fi depusă separat, odată cu depunerea bilanțului?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Contribuabilii mici sunt obligați să depună declarația informativă D406 SAF-T începând cu data de 1 ianuarie 2025, care reprezintă data de referință pentru contribuabilii mici, așa cum se prevede la pct. 1.1 lit. d) din Anexa nr. 5 la O.P.A.N.A.F. nr. 1.783/2021, cu modificările ulterioare.

Aceasta înseamnă că vor fi declarate datele/informațiile începând cu luna ianuarie 2025, deoarece data de 1 ianuarie 2025 este considerată dată de referință pentru această categorie de contribuabili. Nu vor fi declarate datele din decembrie 2024, deoarece acestea sunt înaintea datei de referință.

În conformitate cu prevederile pct. 1-4 din Anexa nr. 4 la O.P.A.N.A.F. nr. 1.783/2021, declarația informativă D406 SAF-T se transmite lunar sau trimestrial, urmând perioada fiscală aplicabilă pentru taxa pe valoarea adăugată (TVA). Contribuabilii care au ca perioadă fiscală aplicabilă pentru taxa pe valoarea adăugată semestrul sau anul transmit declarația informativă D406 trimestrial. Contribuabilii care nu sunt înregistrați în scopuri de TVA transmit declarația informativă D406 trimestrial.

Data-limită pentru transmiterea declarațiilor informative D406 SAF-T este ultima zi calendaristică din luna depunerii, reprezentând luna calendaristică imediat următoare perioadei pentru care a fost pregătită declarația informativă, pentru alte informații decât cele privind secțiunile Stocuri și Active. Secțiunea Active se transmite numai anual, la termenul de depunere a situațiilor financiare aferente exercițiului financiar, iar secțiunea Stocuri se transmite numai la cererea organului fiscal, la termenul stabilit de acesta, care nu poate fi mai mic de 30 de zile calendaristice de la data solicitării.

Pentru primele raportări se acordă o perioadă de grație, care se calculează pornind de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care aceasta se acordă, când obligația de transmitere devine efectivă pentru respectivul contribuabil conform pct. 5 alin. (1)-(2) din Anexa nr. 4 la O.P.A.N.A.F. nr. 1.783/2021.

În situația în care societatea – contribuabil mic – este plătitoare de TVA trimestrial, va depune prima declarație informativă D406 SAF-T aferentă trim. I al anului 2025 până la data de 30 aprilie 2025 inclusiv. Societatea poate beneficia de o perioadă de grație de 3 luni pentru această primă raportare, calculată pornind de la ultima zi a perioadei de raportare, 31.03.2025, adică până la data de 30 iunie 2025.

Perioada de grație de 6 luni se acordă pentru prima lună de raportare doar în cazul contribuabililor care sunt plătitori